

MYŠLENKY NA MĚSÍC KVĚTEN

WILFRID STINISSEN

MLUV S NIMI O MARIÍ – Matka Boží ve svědectví Bible

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2005

1. Maria byla od počátku dokonale otevřena Bohu. Proto nebyla ani jediná chvíle jejího života prožita naprázdno.
2. Přál-li si Bůh, abychom měli nejen nebeského Otce, ale také nebeskou matku, ochuzujeme sami sebe, jestliže ji vytlačujeme na okraj.
3. Bůh si přál, aby od ní Ježíš přijal všechno, co dítě obvykle dostává od své matky; nejen fyzické tělo, ale i dědičné rysy, temperament a celou psychiku. Maria byla natolik proniknuta svatostí, že se mohla dát cele svému Dítěti.
4. Když Bůh přichází do našeho světa, vždycky nás vede k tomu, že je třeba opustit náš svět, a to v nás probouzí obavy.
5. Maria je pro každého věřícího velikým příkladem. Z jejího rozhovoru se proto můžeme naučit, jak mluvit s Bohem.
6. Bůh zasahuje takřka vždycky nečekaně. Neohlašuje se předem, ale chce, abychom byli připraveni, abychom bděli a očekávali ho s rozžatými lampami.
7. Každý z nás je nenahraditelný. Stvořitel je umělec, který se neopakuje, nesnižuje se k plagiátům.
8. Neustále pobíháme a nemáme čas zaposlouchávat se do Boha. Musíme realizovat své současné i budoucí záležitosti, ale takřka nikdy nemyslíme na svou věčnou budoucnost. Vidíme pouze zlomek cesty, ale nedíváme se, kam vede, co je cílem a smyslem života.
9. Je hezké snít o svatosti a o dokonalosti, ale pokud nechápeme, k čemu nás to zavazuje v konkrétní situaci našeho života, nic se v nás nezmění.
10. Kdykoliv Pán hovoří s člověkem, jde nakonec vždycky právě o toto: chce přijít a udělat si u něho příbytek.
11. Bůh člověku svěřuje úkol, který by člověk sám nikdy nezvládl. Dává mu poznání, že to sám nezvládne a že mu nezůstane nic jiného, než se mu beze zbytku svěřit.
12. Bůh se nemůže vtělit v srdci jen polovičatě oddaném. Náš život by mohl být mnohem bohatší, kdybychom se od Marie naučili, jak být srdečnější.

13. Naše vzpoura proti Stvořiteli je hloupým a nesmyslným zápasem, protože naše ruce jsou na takový boj příliš malé. Vlastním plánům dáváme přednost před Božími a potom se divíme, že to špatně dopadne a že naše úsilí nepřináší očekávané plody.
14. Maria nikdy nemohla být Bohem zklamána, protože nechávala všechny věci otevřené.
15. Maria pouze dovoluje Bohu, aby v ní konal své dílo.
16. U ničeho si člověk neuvědomí svou nepatrnost tolik, jako když je mu svěřen úkol, který přesahuje jeho možnosti.
17. Je snazší věřit v Boha přebývajícího v nedostupném nebi než v Boha ztotožňujícího se s člověkem.
18. Bůh miluje všechny a dokáže proměnit jakékoli zlo v dobro.
19. Maria poukazuje na potřebu, a potom už ponechává na Bohu, jakou cestou se rozhodne poskytnout svou pomoc.
20. Všechny děti církve se musejí tím či oním způsobem vydat cestou kříže, protože učedník není nad svého mistra.
21. Bůh nás občas nechává čekat a hledat, což není znamením jeho menší lásky, nýbrž právě naopak lásky větší.
22. Mariiným úkolem i úkolem každého křesťana je dát Ježíšovi volnou ruku, aby mohl bez překážek konat to, co chce.
23. Nelze směřovat k cíli, chybí-li jakákoli jeho vize.
24. Bůh má poslední slovo a je to slovo lásky.
25. Maria nestojí mezi Ježíšem a námi proto, aby rozdělovala, nýbrž aby sjednocovala. Obrací se na Ježíše, aby se na nás díval, a obrací se na nás, abychom se zahleděli na něho.
26. Čím více se přibližujeme Bohu, tím větší důraz klademe na první část modlitby Páně. Když se takto modlíme za sebe nebo za druhé, děláme to stále více jako Maria.
27. Ten, kdo jde za Marií, dojde k Ježíšovi, stejně tak jako ten, kdo jde za Ježíšem, dojde k Otci.
28. Boží divy neslouží k ukojení naší touhy po senzaci, ale mají nás učít velké úctě ke všedním maličkostem a vidět, že to, co je malé, je ve skutečnosti velkolepé.
29. Maria stojí pod křížem jako kněz sloužící mši svatou: obětuje svého Syna Otci. Oběť, kterou kněz přináší na oltáři, přinesla ona pod křížem.
30. V okamžiku, kdy život dosahuje svého konečného cíle, je Maria přítomna víc než kdy jindy. Když umíráme, Maria nás bere za ruku a po jejím boku vstupujeme do nebe.
31. Nic z toho, co bylo obětováno Bohu, se neztratí, všechno bude přijato a proměněno.